нагласили нѣщо особно.

Мила

Какво особно имаше да нагласяваме!

Чудомиръ

И азъ не зная; ~~но~~ ~~[illegible]~~ Все ми се струваше, че ~~тази~~ трѣбваше да стане нѣщо особно. И то — между ви сега, като че има нѣкаква мъка... но изглежда ~~[illegible]~~ да не се интересувате ~~[illegible]~~ вече.

Мила

Защо?

Чудомиръ

Когато вие и двамата ~~мълчите~~, и когато... когато ви гледамъ двамина, каквито сте станали!

Мила

А пропаднахме ли въ вашето мнѣние?

Чудомиръ

Въ моето мнѣние никой не пропада, — въ него всѣки, до когато се държи, получава своето мѣсто. Но за васъ... моето мнѣние пропадна за васъ, не вие въ него. ~~[illegible]~~ И ето не оставамъ сега единъ вънъ безъ мнѣние.

Мила

Какво лошо можешъ да мислишъ за Христофорова?

Чудомиръ